

PRAVILNIK O DOLOČANJU PRIMERLJIVIH TRŽNIH CEN

V Uradnem listu RS, št. 130/04, z dne 3. 12. 2004, je objavljen Pravilnik o določanju primerljivih tržnih cen, ki ga izdaja minister za finance na podlagi sedmega odstavka 12. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 40/04, 54/04 - ZDavP-1 in 70/04 - popr.), v nadaljevanju: ZDDPO-1, v zvezi z davčno obravnavo transfernih cen in načinom ugotavljanja davčne osnove pri poslovanju med povezanimi osebami. Pravilnik začne veljati 1. januarja 2005.

V skladu z 12. členom ZDDPO-1, ki ureja temeljna načela za določanje davčne osnove pri poslovanju med povezanimi osebami, se pri ugotavljanju prihodkov in odhodkov zavezanca upoštevajo transferne cene s povezanimi osebami za sredstva, vključno z neopredmetenimi sredstvi, ter storitve, vendar prihodki najmanj in odhodki največ do višine, ugotovljene z upoštevanjem primerljivih tržnih cen. Pri tem se za primerljive tržne cene štejejo cene takih ali primerljivih sredstev ali storitev, ki se v primerljivih okoliščinah dosežejo ali bi se dosegle na trgu med nepovezanimi osebami.

V tej zvezi Pravilnik o določanju primerljivih tržnih cen podrobneje ureja:

- način uporabe posameznih metod določanja primerljive tržne cene, na katere napotuje tretji odstavek 12. člena ZDDPO-1 (metoda primerljivih prostih cen, metoda preprodajnih cen, metoda dodatka na stroške, metoda porazdelitve dobička, metoda stopnje čistega dobička, druge metode),
- analizo primerljivosti povezanih in nepovezanih transakcij, ki vključuje ugotavljanje primerljivosti po posameznih dejavnikih za ugotavljanje primerljivosti (primerjava značilnosti transakcij ali oseb, ki bi lahko vplivale na pogoje v transakcijah med nepovezanimi osebami, značilnosti prenesenih sredstev in storitev, analiza funkcij, ki jih izvajajo povezane in nepovezane osebe, z opredelitvijo porabljenih sredstev in opredelitvijo prevzetih tveganj, analiza pogodbenih pogojev, ekonomske okoliščine in poslovne strategije),
- ocenjevanje posameznih in kombiniranih transakcij,
- uporabo razpona primerljivih tržnih cen,
- upoštevanje vpliva vladnih politik na določanje višine transfernih cen (zlasti usmerjanje cen in obrestnih mer, subvencije, nadzor nad plačami in druge politike) in
- posebnosti pri določanju primerljive tržne cene pri storitvah (opredelitev storitev med povezanimi osebami, za katere se določajo primerljive tržne cene, ter uporaba posameznih metod v teh primerih).